

του, έστριψε όλόλαρη το Έλαυνθρο κι' ώρμησε μανιασμένος κατά τού Μόργκανσον.

Ο τελευταίος θέλησε νά φύγη, μά ό πελώριος μολοσσός τὸν πούκανε κι' δριμώντας έπάνω του, τοῦ ξέψωσε τὰ μαργαρά δόντα του στήν κήνημα.

Ο Μόργκανσον κατώθισε νά ξεφύγη, μά ό αρρηστης ξανά καρπάτη κρέβαν στα δόντα του. Τότε γύρισε τὰ ωντά του πρός τὰ σκούλα και ἐπειδή θυμήθηκε τὸν "Οζέλον", δόνιος είχε πέσει λίγο πά μαργαρά, τράβηξε γά τὸ πτώμα του. Δεν τὸν ξένιαζε καθέλον γά τὸ δαγκωμένο πόδι του, ἀν μ' ἔτρεχε ἀτ' αὐτὸν ἀσθόνιον αἷμα. Ή μεγάλη τού ἀρρητοῖς είχε ἀνοίξει, μά τὸ ἀγνοούσει.

Αὐτὸν πού ξέπανε μεγάλη ἐντίνωσι στὸ Μόργκανσον, ήταν οὐ τρομερή χλωμάδα τοῦ "Οζέλον". Τὸ κατακόκκινο πρόσωπο του φωνάντα τώρα σάν ἀπὸ ἄστρῳ μόρμαρο. "Επειτα δέρχοις νά φύγη τὸ πτῶμα. Τὸ μόνο πού βρήκε, ήταν ξανά πορτοφόλι στη μέσα τούτη τού σακακιού του. Τὸ δάνοικε και δέρχοις νά τὸ φύγην προσεκύνει. Βρήκε δάμφιρα χαρτιά, ἐπιστολές, γραμματία, μά ούτε μά πεντάρια μετροπά....

Ο Μόργκανσον, ἀπογηγένενος, ἀπωράσιος, ἀπωράσιος πρὸς τὸ Έλαυνθρο. Μά μόλις θέλησε νά κυνηγή τού φάντη πάντας τὸ ξανά του πόδι είχε φιλάσσει στὴ γῆ. "Εσκυψε τότε και εἰδε γύρω ἀτ' τη μετόπη του μια λίμνη αιματος. "Επίσης οὐδὲ τὸ παντελόνι του ήταν καταματωμένο. Καταβάλλοντας μια τορμηθεὶς προσπάθεια, ξεκίνησε και πάτησε πάντας στὸ Ελαυνθρο.

"Αμέσως ο χαλωσσός πού τὸν είχε δαγκώσει, δέρχοις νά μονηγράψῃ και δώμησε πρὸς αὐτὸν. Οι άλλοι συνίλοι ξέπαναν τὸ ίδιο.

Ο Μόργκανσον δέρχοις τότε νά κλαίη. "Επειτα γύρισε δεξιά και ἀριστερά, ἀνατοπάστωσε. Κατάπιν σκουπίστης τὰ δάκρυνά του πού είχαν παγύσσει στὶς βλεφαρίδες του.

Σάν τρελλός, δέρχοις νά στριφογριψῆ γύρω ἀτ' τὸ Έλαυνθρο, πότε κλαίγνοντας και πότε ἀκτεύοντας τοὺς σκύλους νά τὸν ἀφήσουν νά πληστάση.

"Πάγισε τὸν κυρίεναν, ἐνώ τὸ πόδι του, ἀτ' τὸ δυτικό τὸ αιματούλογος νά τρέχη, τὸ ξηνιωθεὶς παραλιμνέον.

Κατανωπής της ζάλη του, ξέπινε γά τὰ ξεπέστη τὴν πληγή του. Μά μι μπροστάς νά βαστοπηκή πειά, σωράστησε στὸ χιόνι.

Τὸ κεράμι του τόρα δὲν στριφογριψῆ, μά ήταν άνικαντος πειά νά σπρωθῇ. Τὰ μέλη του είχαν κάποιες τὴ δύναμις τους και τὸ σῶμα του ήταν αἰδονέα.

Γύρισε τότε πρὸς τὸ Έλαυνθρο και εἰδε τὸ μολοσσό, δ δοτοίς ξγλυνε τὸ πρόσωπο του κυρίον του.

Τώρα πού είχε κάποιες τὴ μάχη, δ Μόργκανσον δὲν φοβόταν πειά. Είχε κλείσει τὰ μάτια του και φαντάστησε τὸ θάνατό του. "Οταν άνως θέλησε νά τ' ἀνοίξει πάλι, δὲν μπόθεσε. Κατάλαβε τότε δια τὸ πάγος τοῦ τὰ είλη φράσεις μά πάντας. Μά ούτε και κατέβαλε πειά και μαργαρά προσπάθεια νά τ' ἀνοίξει. Ο θάνατος ἔρχοταν. Τί τὸν ξηνούακε γά τὸ σκοτάδι;

Δὲν δὲ πάστερι ποτὲ διτού τὸ νά πενάνη ήταν περάγια τόσο είκοσι. Ή ἀγάπη τῆς ζωῆς τὸν είλη κάπει, δις τώρα νά φοβάται τὸ θάνατο. Ή ζωή είχε διστριψίσει τὸ θάνατο.

"Επειτα ησίκασε. "Εννιωθεῖ ἔνα γιγαντό πούδησμα νά πόνον πλημμυρῆς οὐλόκηρο. Ούτε ξέσυγε πειά τὰ σιδηλακτή τῶν σκύλων.... Δὲν ιπνόφερε πειά, ούτε ξηνιωθεὶς τὸ κρύο.

"Επειτα η σκέψη του δέρχοις νά λειτουργή πειά πάντας ἀτ' τὰ κλειστά μάτια του και δ Μόργκανσον, βγάζοντας ἔνα στεναγμό ἀνασυρίσεως, βιθίστηκε στὸν αἰώνιο θνητον....

TZAK LONTON

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

—Τὸ δλογο κυθερινούται με τὸ καλλινάκια μ' ή γυναίκα με τὴ μαγκονδα.

—Άγατα τὴ γυναίκα σου σαν τὴν ψυχή σου και κύπεια την διως τινάμεις τὴ γοΐνη σου.

—Δέρχε τὴ γυναίκα σου τὸ πρωὶ ποιν πατήτε τὸ τοσί και τὸ βράδυ ἀφρού δειτητῆστε.

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

"Η εικόναν τοῦ σημερινοῦ μας ἔξωφυλλου είνει ἔργον τοῦ γνωστοῦ "Ελληνος καλλιτέχνου κ. Χριστοφή, με τὸν ξηνῆς τίτλο ή μᾶλλον τὴν έξης χαρτομένη ἔξηγητο :

'Ο μεθισμένος ἔργατης γυναίκας τὸ πρωὶ σπάτη τοὺς τρεκλίσσοντας και νομίζοντας πώς κουνιέται ἡ γῆ κάτω ἀτ' τὸ πόδια του. "Εξαφανία βλέπει ἔναν άπαληλο τῆς Οὐλεν νά γυρίζει τὸ κλειστό τού νεροῦ και τὸν φωνάζει :

—Βρέ, έσν κάνεις τὴ γῆ και κουνιέται !...

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀπολύτως ἵκανονοιητικάς τιμάς παλαιά δάσπαρα εἰδίλια, παντός εἶδους και πάσης γλώσσων, καθώς και δλόκηρης εἰδιλιοθήκης. Γράψατε : «Μπουκέτο», Λέκα 7, Αθήνας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΟΝ

P. M.

Γνωστή ήταν τὸν τίτλον Μίκη—Μάνος. Πολὺ ἀγαπητή στοὺς κοσμικοὺς κώπιλους, λεπτή, αἰλουροειδής, ἔξασια, χαροπωμένη. Την διακρίνει γοντρική χάρις, ή φυσιογνωμία της πολὺ έλαυνωτική, ντυμένη πάντοτε μὲ πολὺ γυνότιο και θυμάπασιο σίσ. Θυσιάστης τοῦ Τένεν και τοῦ Γκόλφ. Τελευταίως θυμάπασιται αἱ ἐμφανίσεις της στὸ Γκόλφ, διότι παρουσιάζει φέρουσα ίδιόρωτης πατζάμες ἐμπωμένη, μὲ μεγάλη καπελλήν παντονιούμενη.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ κυριώτερον κοσμικὸν γεγονός τῆς ἐποχῆς ήσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Στιλ. Πιστολάκη μετὰ τῆς δύναδος Λασπούιας Στεφάνου.

—Η στέψις ἔγινε στὶς 10 1/2 στὸ «Πτι Παλλαί» την παρελθούσαν Πέμπτην.

—Τὸ θέμα ήταν ἀπεργιάστην ωραδότης. "Οιλι αἱ αἴθουσα τοῦ «Πτι Παλλαί» και τὸ χωλί είχαν κυριολεκτικῶς κεντημένα 'Κοπτελένια' ἀπὸ μικρά πρωταράνιλλα. Κάτιοι αἴθουσαν σὲ άλλο χρώμα. Η αἴθουσα πού ἔγινε ήτο στολισμένο τὸ ταβάνι ὀλόκληρο ἀπὸ μικρά πρωταράνιλλα.

—Μία είκονα νηπιαγωγώρων ἡ κάθιδος τῆς νύφης ἀπὸ τὴν μεγαλοπετρη σαλά, ἀσύλουθημένη ἀπὸ ειρητέω μικρῶν δεσποτιδίων, αἱ δόπια ἔφερον μιτλὲ σὲ τοναλέτες και ἀσπρα τρωαντάριλλα.

—Η νύφη θυμάν ίδεσθαι καμφότητος, μὲ τοναλέττας ἀντιτροστοπειούσα τοῦ Παρισάντας ἀποτομώτατη.

—Μεταξὺ τῶν κομψοτερῶν ή δ. Φωτάδη μὲ ἀστρο καιρό μικράνδια, ή κ. Σκονιποιούδη μὲ ἀστρο καιρό μικράνδια.

—Τὸ κυλικείον ἔχατοπτημένον εἰς τὸν κήπον. "Ενα τραπέζι πελώρων εἰς πλάτος και μάρσος, σπολομένη μὲ λοινούσια ρόδι και ἔξαστα είδη σποτε και ἀναψυκτῶν.

—Όταν τὸ ζεῦγος τῶν νεονύφων ἐνεφανίσθη στὸν κήπο, τοὺς ιντερέπησαν μὲ ζητραρχαίς και ήταν εἰς ήγειαν τον.

—Ἐντοπεταῖαν τὸ χορευτικὸν «Γερράνι» ἀπὸ παρεπτο καναλιστερό, ήταν πλήρες ἀπὸ κομψά ζεῦγα.

—Ωραδότην τὸ θέματον τὸν δύνιδον μὲ τοναλέττες ἀπὸ δργκαντίν, μεταξὺ τῶν δούσιων αἱ δειταράνιλλα και Παταρωτηρίου.

—Διν δργκαντές έπιαζαν έναλλαξ ἔλαυνουά φύδι και βάλι.

—Ἐπ τὸν Διπλωματικὸν Σώματος παρενέθησαν. Περιεβεταὶ Αμερικής, Ἀγγλίας, Αντόριας, Ρουμανίας, Τούρκιας και αἱ κυρία Ρωσίας μὲ δάστον ωδάμα τοναλέττα και Ἐνίς μὲ ρόδι δαστέλλα.

—Ἐπισήσ παρενέθησαν και και κ. Ἀργυροπούλου, και και κ. Κ. Βενιζέλου, φέρουσα τοναλέττα πολὺ εινωφρη μιτλὲ και δάστον βέστα, και και κ. Ι. Ηλιάσκου, και και κ. Δ. Αδούρδου, και και κ. Ματζίν, φέρουσα λεπτὴ τοναλέττα και ρόδι και μιτλὲ εύσάρτητα, και και κ. Μιταρόβη, και και κ. Βρετού, και και κ. Ηλ. Ηλιάσκου, και και κ. Βεζανή, ή κ. Χατζηπέτρου, αἱ δινές Βεζανή, ή μια μὲ ρόδι, ή θλητ μεταξέπιελ, καλλίγραμμα φορέματα, ή νοστιμωτάτη, κρέπη, και και κ. Μελά, και και κ. Ο-κάρφε, μὲ τὸ σύνολον ἀνθομενης μὲ λοινούσια ζευράρι ρόδι, ή κ. Π. Μπέρτην ἀπὸ τὶς πλέον ειχάριστες ἐμφανίσεις, μὲ δαστέλλα μιτλέ, και και κ. Φίσερ, και και κ. Α' Αλεξανδρήη, και και κ. Φραντζήη, και και κ. Ν. Κιτσίκη, και και κ. Μελά, πολὺ χαροπωμένη μὲ μαργαρά, και και κ. Π. Νεγρεπόντη, πολὺ εινωφρη μὲ ειμφορη μιτλέσης και μιτλέ.

H MONTAIN

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» δεχίζεις ή δημοσίευσις τῶν ὥρωντέρων σελίδων

ΤΩΝ ΑΓΕΚΟΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΓΝΩΣΤΟΤΕΡΟΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

Ανέδοτα ποιήματα μεγάλων 'Ελλήνων και ξένων ποιητῶν 'Αγωγάρων, σκέψεις, γνωμικά, ἀφερώσεις πεζές και ἔμετρες, ἐπιστημόνων, πολιτιῶν και λ. α. Αντύρωσα τοῦ Ζοϊλ, τοῦ Δουμᾶ, τοῦ Ούρχω, τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ Γαβριηλίδη, τοῦ Γκιζή, τοῦ Δροσίνη, τοῦ Σουηή, τοῦ Ιτσόρη, τοῦ Αρινέω, τοῦ Ντε Βαλέρ, τοῦ Ροΐλο, τοῦ Κάιλερ, τῆς Σάρας Μπερνάρ, τοῦ Μπραντέζ, τῆς Σοσί Σορέν, τοῦ Ούσσαρι, τοῦ Βέρδη, τοῦ Φλογατήη, τοῦ Εγγαρ Κινέ, τοῦ Φιρμ. Ντιντό, τοῦ Σλήμαν, τοῦ Θ. Δεληγιάννη και ἀπόλειρων άλλων μεγάλων ἀνδρῶν, ξένων και Ελλήνων.

H MONTAIN